

“मीठे बच्चे- दिलबाट बाबा-बाबा भनिरह्यौ भने अपार खुशी हुन्छ। यो मुखबाट बोल्ने कुरा होइन, मनमा बाबाको स्मरण भइरह्यो भने सबै कलह-क्लेश मेटिन्छ।

प्रश्न:- कतिपय बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा मेरो मन अलमलिन्छ, उलझन रहन्छ। त्यस्तो अवस्थामा बाबाले उनीहरूलाई कुनचाहिँ शिक्षा दिएर खुशीमा रहने युक्ति बताउनुहुन्छ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीले यो शब्द नै गलत बोलेका छौ। मन अलमलिन्छ- यो भन्नु नै गलत हो। बाबाबाट बुद्धियोग टुटेपछि बुद्धि भट्किन्छ। उदासी आउँछ। त्यसैले बाबाले युक्ति बताउनुहुन्छ- आफ्नो चार्ट राख, मनमा बाबा-बाबा स्मरण गरिराख। हर कदममा श्रीमत लिइराखेमा दुविधा (उलझन) समाप्त हुन्छ।

गीत:- बनवारी रे, जिनेका सहारा...

ओम् शान्ति। निराकार भगवानुवाच, निराकार बच्चाहरूको लागि। निराकार भगवानुवाच को द्वारा? यो लोन (सापट) लिएको तनद्वारा। सम्झाइएको छ- निराकार परमपिता परमात्माको कुनै शारीरिक नाम छैन। अरू जति पनि मानिसहरू छन् उनीहरूको शारीरिक नाम हुन्छ। त्यसै नामले बोलाइन्छ। यहाँ फेरि निराकार बाबाले निराकार बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- यो शरीरलाई बिसिँदेऊ। तिमी आत्माहरूले यो शरीरलाई छाडेर म सँग आउनु छ। अब तिमीले यो मृत्युलोकमा जन्म लिन आवश्यक छैन। ती लौकिक माता-पिताले शारीरिक सम्बन्धमा लैजान्छन्- यी तिमी फलाना हुन्.... अनि पारलौकिक बाबा भन्नुहुन्छ- म निराकार छु, जसलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। तिमी पनि निराकार आत्मा हौ। यो शरीरको आधार लिएका छौ। तिमी आफ्नो शरीर छ। मैले यो शरीर सापट लिएको छु। अब तिमीले म पितालाई याद गर। म तिमी आत्माहरूको निराकार पिता हुँ। बाबा- बाबा शब्द उच्चारण गर। कहिलेकाहिँ कतिपय बच्चाहरू भन्दछन्- मेरो मन अलमलिन्छ, मनमा खुशी रहँदैन। अरे, मन अक्षर किन भन्दछौ? भन- बाबा, मैले किन बिसिन्छु! बाबा, जसले हामीलाई स्वर्गको लायक बनाउनुहुन्छ उहाँलाई हामी किन बिसिन्छौं! शरीरको भानलाई छोडेर आत्म-अभिमानी बन। बाबा भन्नुहुन्छ- अब तिमी फर्केर जानु पर्छ, त्यसैले मलाई याद गर। निराकार बाबाले निराकार आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ- बाबा-बाबा भनिराख। उहाँ पिता हुनुहुन्छ र माता पनि हुनुहुन्छ तर गुप्त हुनुहुन्छ। पिताका साथ माता त अवश्य पनि चाहिन्छ नै। दुनियाँमा कसैलाई पनि थाहा छैन- बाबाले यिनका माध्यमबाट मुख वंशावली बनाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँलाई पिता भनिएको हो। फेरि माता को हुन्? जगत् अम्बालाई भनिदैन। जगत् अम्बा त सम्हाल्नको लागि निमित्त हुन् किनकि यिनी पुरुष भएकाले सम्हाल्न सक्दैनन् त्यसैले मम्मा जगत् अम्बा हुन्। उनकी पनि यी माता हुन्। ब्रह्मा बडी माँ हुन्। यी सबै हुन्- ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू। तिनीहरूले माता-पिता भन्दछन्। त्यसैले यी सबै कुरा बाबाले सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यो कुनै साधु-सन्तको काम होइन।

बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। माया रावणले भने त्यसैलाई नर्क बनाउँछ। बाबाले सुख दिनुहुन्छ, मायाले दुःख दिन्छ। यो हो नै सुख-दुःखको खेल र यो खेल हुन्छ भारतवर्षमा। भारतखण्ड हीरा जस्तो थियो। अहिले कौडी समान बनेको छ। भारतवर्षमा पवित्र गृहस्थ धर्म थियो, यसका चित्रहरू पनि पाइन्छन्। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो तर त्यो कहिले स्थापना भयो भन्ने कुरा कसैले पनि जान्दैनन्। कल्पको आयु नै लाखौं

२०७५ आषाढ १६ शनिबार ३०-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

वर्ष भनिदिन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ— पाँच हजार वर्ष पहिला यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। त्यसपछि लक्ष्मी-नारायण प्रथम, द्वितीय, तृतीय चल्दै आउँछ। ८ राजगद्दीहरू हुन्छन्। त्यसपछि चन्द्रवंशीमा १२ गद्दीहरू हुन्छन्। वंश त हुन्छ नै, मुगलहरूको वंश, सिक्खहरूको वंश...। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— पाँच हजार वर्ष पहिला यस सृष्टिमा एक लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। सर्वशक्तिमान विश्व राज्य अधिकारीको सरकार थियो। त्यो पनि बाबाले नै बनाउनुहुन्छ। सबैले यही चाहन्छन्। अहिले त राजाई नै छैन। न राजा छन् न रानी। यहाँ त प्रजामाथि प्रजाको राज्य छ। क्षण-भंगुरको लागि। यसमा केही सुख छैन। जति समय बित्दै जान्छ दुःख बढ्दै जान्छ। यसैलाई मृगतृष्णा समान सुख भनिन्छ। शास्त्रहरूमा द्रौपदी र दुर्योधनको एउटा प्रसंग उल्लेख गरिएको छ। वास्तवमा यस्तो होइन। यी सबै कुरा बसेर बनाइएका हुन्। यो हो नै मरुस्थल (रुण्य) को पानीको जस्तै राज्य। राज्य प्राप्त भएपछि अरू दुःख थपिंदै जान्छ। बेलायती सरकारका बेला यति धेरै दुःख थिएन। चीजबीजहरू धेरै सस्तोमा पाइन्थ्यो। अहिले त हरचीजमा कति धेरै महँगो बढेको छ। अनिकाल, मूसलधारे वर्षा, भूकम्प आदि सबै प्रत्यक्ष हुन्छन्। मानिसहरूलाई पानीको लागि धेरै कष्ट उठाउनुपर्नेछ। अहिले तिमी बच्चाहरूले आफ्नो तन-मन-धन सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउने सेवामा स्वाहा गछौं। बाबालाई सहयोग गछौं। बाबाले फेरि सर्वशक्तिमान विश्व राज्य अधिकारी, एक सरकार, एक राज्यको स्थापना गर्नुहुन्छ। हाहाकार पछि फेरि जयजयकार हुन्छ। विनाशको जति साक्षात्कार गरेका छौ त्यो यी आँखाले देखिनेछ। त्यसैले बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झ। बाबाको बच्चा हौ, बाबा-बाबा मात्र भनिराख। मन अल्मलिन्छ, मन खुशी हुँदैन, यो मन अक्षर नै हटाइदेऊ। बाबालाई नै याद गर्दैनौ भने फेरि खुशी कसरी हुन्छ? मानिसहरूले आफूले आफैलाई नचिनेका हुनाले नै दुःखी छन्। तिमीले मन अक्षर किन उच्चारण गछौं? अरे, तिमीलाई बाबाको याद आउँदैन? बाबालाई नै बिर्सिन्छौ कि के हो! लौकिक पितालाई कहिल्यै मैले याद गर्दिन भन्दछौ र? साना बच्चाहरूलाई पनि यी माता-पिता हुन् भनेर चिनाइन्छ। यहाँ त बेहदका पिताले भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिमीलाई मैले स्वर्गमा लैजानेछु। बाबाको मात्र बन्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो मतमा चलिराख। बाबालाई त आफ्नो सबै बेलीविस्तार लगाउनु पर्छ नि। यो बच्चा कति कमाई गर्छ? भन्ने बाबालाई पनि थाहा हुन्छ। बाबालाई बताइयो भने अनि बाबालाई थाहा हुन्छ। बाबाले त तुरुन्तै बताउनुहुन्छ— तिमीलाई वैकुण्ठको मालिक बनाउँछु।

बाबा भन्नुहुन्छ— म त दाता हुँ तिमीहरूलाई दिनको लागि आएको हुँ। तिमी पनि आफ्नो सबै सफल गर्नेवाला हौ त्यसैले भविष्यको लागि अहिले बनाउनुपर्छ। जसले जति सफल गर्छ त्यति नै वैकुण्ठको उँच बादशाही प्राप्त गर्छ। यो त लेनदेनको हिसाब हो। सट्टापट्टा गरिराख। पुरानोको साटो सबै नयाँ दिनुहुन्छ। यी त एक नम्बरका ग्राहक हुन्। एक हातबाट देऊ अर्को हातबाट लेऊ। एक भनाइ पनि छ— सुवह का साईं... बाबाले त एकदमै विश्वको मालिक बनाउन आउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो सबै धनमाल आदि माटोमा मिसिनेछ। यी सबैलाई छोडिदेऊ। देहसहित सबै देहको सम्बन्धलाई बिर्सिदेऊ। आफूलाई निमित्त सम्झ। यी सबै ईश्वरले दिएका हुन्। उहाँको नै हो। तर शरीर निर्वाहको लागि कर्म त गर्नु पर्छ। बाबालाई थाहा भयो भने सल्लाह दिंदै रहनुहुन्छ। भन्दछन्— बाबा मोटर गाडी ल्याऊँ? ठिकै छ, पैसा भएमा मोटर लिने भए लेऊ। घर बनाउने हो? ठिकै छ, बनाउने भए बनाऊ। राय दिदै गरिन्छ। पैसा भएमा धेरै घर बनाऊ, हवाइजहाजमा घुम, सुख लेऊ। बच्चाहरूलाई नै सल्लाह दिइन्छ। कन्याको विवाहको लागि पनि सोद्वछन्। यदि ज्ञानमा आउन सकिदैन भने

हुन्छ विवाह गरिदेऊ। यी बाबाले सदैव ठीक मार्गदर्शन गर्छन्। गलत राय दिए भने त्यसको जिम्मेवार शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँ त फेरि धर्मराज पनि हुनुहुन्छ। यो कुनै कमन सत्सङ्ग होइन। प्रजापिता ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो। बाबा राय दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, स्वर्गको मालिक बन, श्रीमतमा चल, देही-अभिमानी बन। त्यहाँका नाम पनि कति सुन्दर हुन्छन्! बसरमल आदि जस्ता नाम त्यहाँ हुने छैनन्। त्यहाँ रामचन्द्र, कृष्णचन्द्र आदि नाम हुन्छन्। श्रेष्ठ हुने भएकाले श्री को टाइटल पनि प्राप्त हुन्छ। यहाँ त कुरुर बिरालो सबैलाई श्री-श्रीको टाइटल दिन्छन्। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यो पुरानो छिः छिः दुनियाँ हो। यो त सबै समाप्त हुन्छ। अहिले तिमी मेरो श्रीमतमा चल। श्रीमत भागवद् गीता मुख्य हो। अरू वेद-शास्त्र आदि त अनेक छन्।

बाबाले ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय— तिनै धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यसपछि इब्राहिमले आफ्नो धर्म स्थापना गर्छन्। उनीहरूको शास्त्र फलाना। अच्छा, वेद कुन धर्मको शास्त्र हो? केही पनि थाहा छैन। संन्यास धर्मको शास्त्र कुनै वेद होइन। यदि वेद शास्त्र हो भने त्यसैलाई पढ्नुपर्‍यो। त्यसो भए गीता किन पढ्दछन्। क्रिश्चियनहरू समझदार हुन्छन्। अरू धर्मका शास्त्रहरू कहिल्यै स्वीकार गर्दैनन्। मनुष्यले त सबैलाई गुरु बनाइरहन्छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको थियो— कोही चार-पाँच जना सँगसँगै आए भने हरेकलाई छुट्टा-छुट्टै सम्झाउनुपर्छ। पाकिस्तानमा तिमीहरू छुट्टा-छुट्टै बसे जस्तै हो। छुट्टा-छुट्टै बुझाउनाले उनीहरूको लक्षण पनि थाहा पाइन्छ। फाराम पनि भराउनुपर्छ किनकि हरेकको विमारी त छुट्टा-छुट्टै हुन्छ। सर्जनले एक-एकलाई बोलाएर लक्षण हेरेर औषधि दिन्छन्।

म आत्मा हुँ भन्ने कुरा नै निश्चय हुनु पर्छ। आत्माले नै सुन्दछ। आत्मा नै पतित बन्छ। आत्मालाई निर्लेप भन्नु यो त झुटो हो। आत्माले जस्तो कर्म गर्छ त्यस्तै फल प्राप्त गर्छ। भनिन्छ पनि— यसले यस्तै कर्म गरेको रहेछ। अहिले बाबाले हामीलाई यस्तो राम्रो कर्म सिकाउनुहुन्छ जसबाट २१ जन्मको लागि हामी सुखी हुनेछौं। कर्मको नै त गति हो। सत्ययुगमा त कर्म पनि अकर्म हुन्छ। कुनै पनि विकर्म हुँदैन। विकर्म गराउने माया नै त्यहाँ हुँदैन। राजधानी स्थापना हुन्छ भने अवश्य पनि तिमीले वर्सा प्राप्त गर्नेछौ। कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नु छ। जन्म-जन्मको पाप शिरमाथि छ। गंगा स्नान वा जप-तप आदि गर्नाले विकर्म विनाश हुन सक्दैन। योग अग्निबाट मात्रै विकर्म विनाश हुन्छ। अन्तमा सबैको हिसाब-किताव चुक्ता हुन्छ, नम्बरवार। चुक्ता भएन भने सजाय खानु पर्छ। बाबाको यादबाटै चुक्ता गर्नुपर्छ। याद नगरेमा आत्मा उदास हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरेनौ भने मायाले आक्रमण गर्छ। जति हुन सक्छ याद गर। कम्तीमा ८ घण्टा सम्म याद रह्यो भने तिमी पास हुने छौ। चार्ट राख। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद नगरेमा मनमा तुफान आउने छ। भनिन्छ पनि— सिमर सिमर सुख पाओ। मनले सम्झनुपर्छ। चुप रहनुपर्छ। राम-राम वा शिव-शिव पनि भन्नु पर्दैन। यादबाटै तिम्रो कलह-क्लेश मेटिनेछ। तिमी निरोगी बन्छौ। कुरा सरल छ। बाबालाई बिर्सनाले नै मायाले थप्पड लगाउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— रहन त गृहस्थ व्यवहारमै छ। तर पाइला-पाइलामा बाबाको राय लेऊ। कतै पाप कर्म नहोस्। कन्या ज्ञानमा आउँदिनन् भने उनलाई दिनु नै पर्छ। यदि बच्चाको पवित्र रहन सक्दैन भने आफूले कमाउन सक्छ। गएर विवाह पनि गर्न सक्छ। कसैले त पिताको सम्पत्तिमा धेरै झगडा पनि गर्छन्। पूरा समाचार पनि बताउँदैनन्। उनीहरू भए सौतेला। सहोदरले त अवश्य पनि बताउँछन्। बाबालाई समाचार नदिने हो भने बाबाले कसरी थाहा पाउने?

२०७५ आषाढ १६ शनिबार ३०-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

यहाँ तिम्नो चेहरा हर्षितमुख भयो भने त्यहाँ स्वर्गमा पनि तिमी सदा हर्षितमुख रहनेछौ। बिरला मन्दिरमा लक्ष्मी-नारायणको कति सुन्दर मूर्ति छ। तर जान्दैनन्, ती लक्ष्मी-नारायण कहिले आएका थिए? अहिले त्यो राज्य कहाँ गयो? तिमीले गएर सम्झाउन सक्छौ। पहिला अव्यभिचारी सतोप्रधान भक्ति थियो। त्यसपछि व्यभिचारी रजो, तमोप्रधान भक्ति गर्छन्। पहिला त परमात्मालाई बेअन्त भन्दथे। अहिले जताततै ईश्वरै ईश्वर हुनुहुन्छ भन्दछन्, यसलाई तमोबुद्धि भनिन्छ। यस्तो भन्नु हुँदैन— मेरो मन नै लाग्दैन। तिमीले यो के भनेको! बाबालाई बिर्सिएका हुनाले नै यो हालत भएको हो। बाबालाई याद गन्यौ भने खुशीको पारा चढ्नेछ। बाबाको याद गर्नाले धेरै ठूलो कमाई हुन्छ। सारा रात बाबालाई नै याद गर। निद्रामाथि विजय प्राप्त गर। गाउँदै आएका पनि छौ— बलिहार जाउँ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु, त्यसैले म एकलाई याद गर। म आत्माको पिता उहाँ हुनुहुन्छ उहाँलाई नै याद गर्नु छ। यस दुनियाँबाट ममत्व मेटाउनु छ। नष्टोमोहा बनेर एक सँग बुद्धि लगाएमा पक्का हुनेछौ। मलाई अब नयाँ घर जानुछ। पुरानो घरमा किन ममत्व राख्ने। नयाँ घर बनाउन थालेपछि पुरानो घरबाट दिल हट्दछ। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित यी सबै कुरा पुराना भएका छन्। अब बाबा र वर्सालाई याद गर। यस पढाइबाट हामी सत्ययुगमा गएर राजकुमार-राजकुमारी बन्नेछौं। बाबाले सेकेन्डमा प्रत्यक्षफल दिनुहुन्छ। यो राजकुमार-राजकुमारी बन्ने कलेज हो। राजकुमार-राजकुमारीको कलेज होइन। यहाँ बन्ने हो। फेरि राजकुमार पछि राजा त अवश्य पनि बनिन्छ। अच्छा!

बापदादा एवं मीठी मीठी मम्माँको सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउने सेवामा आफ्नो तन-मन-धन स्वाहा गर्नु छ। बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्नु छ।
- २) यहाँ सदा हर्षितमुख रहनु छ। कुनै पनि कुराले उदास नबन, बाबाको यादबाट कलह-क्लेश मेटाइदिनु छ।

वरदानः— आफ्नो चलन र चेहराद्वारा सेवा गर्ने निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी भव

सदा यस स्मृतिमा रहने गर— बाबालाई चिन्ने र प्राप्त गर्ने करोडौंमा कोही म आत्मा हुँ, यसै खुशीमा रह्यौ भने तिम्नो यो अनुहार मोबाइल सेवाकेन्द्र हुन्छ। तिम्नो हर्षित चेहराद्वारा बाबाको परिचय मिलिरहन्छ। बापदादाले हरेक बच्चालाई यस्तो योग्य मान्नुहुन्छ। त्यसैले हिँड्दा-डुल्दा, खाँदा-पिउँदा आफ्नो चलन र चेहराद्वारा बाबाको परिचय दिने सेवा गरेर सहज निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी बन्छौ।

स्लोगनः— जो अंगद समान सदा अचल अडोल एकरस रहन्छ, उसलाई माया दुस्मनले हल्लाउन पनि सक्दैन।